

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/348/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115222089
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115222089.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: E. E., nar. XX. X. XXXX, bytom U. XXXX, Z., Č. S., o zaplatenie 2537,91 eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. konanie v časti uplatneného nároku nad sumu 383,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 7. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 8. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 9. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 10. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 11. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 12. 2009 do zaplatenia **z a s t a v u j e ,**

II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietla,

III. žalovaný **m á p l n ý n á r o k** na náhradu trov konania,

IV. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, v konaní zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu za úkony vykonané v tejto právnej veci do 30. 6. 2016.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 2.7.2012 (vedenou pod sp.zn. 9C 399/2012) žiadal zaviazať žalovaných v 1. a v 2. rade na zaplatenie sumy 2537,91 eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru na základe zmluvy o splátkovom úvere.

2. Okresný súd rozsudkom zo dňa 13.3.2013 č.k. 9C 399/2012 - 137 žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovanému v 1. rade nepriznáva náhradu trov konania, a že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov konania 254,70 eur a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 442,81 eur, obom do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zamietnutie žaloby odôvodnil premlčaním uplatneného nároku, konštatujúc, že žaloba bola podaná po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby stanovenej v § 101 Občianskeho zákonníka resp., po uplynutí dvojročnej premlčacej doby stanovenej v § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy. V súvislosti s dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísanou žalovaným v 1. rade dňa 7.11.2011 uviedol, že táto neobsahuje podstatnú skutočnosť, a to že ide o premlčaný nárok.

3. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo dňa 20.6.2013 sp.zn. 16Co 96/2013 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a zároveň vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

4. Na základe podnetu podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu týkajúceho sa žalovaného v 1. rade (len jeho) a súvisiacich výrokov o trovách konania a proti rozsudku krajského súdu mimoriadne dovolanie. Navrhol obe rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyčítal obom súdom nesprávne posúdenie veci spočívajúce v aplikácii nesprávneho právneho predpisu na zistený skutkový stav. Uviedol, že hoci predmetom konania bol nárok na zaplatenie pohľadávky z úverovej zmluvy uzatvorenej podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, súdy nesprávne posudzovali otázku premlčania nároku podľa Občianskeho zákonníka navyše neposudzovali premlčanie jednotlivých splátok a uplynutie premlčacej doby jednotlivu u každej z nich, ale vychádzali z fiktívneho stavu o splatnosti celého dlhu, čím absurdne stanovili začiatok a plynutie premlčacích dôb. Dovolací súd dospel k záveru, že konanie pred oboma súdmi trpí nedostatkom vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., spočívajúcou v nedostatočnom odôvodnení rozsudkov okresného i krajského súdu, zakladajúcou tzv. odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

5. Súd dospel k záveru, že rozhodnutie dovolacieho súdu sa týkalo len žalovaného v 1. rade, keď uviedol, že „...rozsudok Okresného súdu Prešov z 13. marca 2013 č.k. 9C 399/2012 - 137 vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 1/ a vo výroku o trovách konania žalovaného v 1/ a vedľajšieho účastníka....zrušuje“. Z týchto dôvodov súd posudzoval nárok žalobcu len vo vzťahu k žalovanému v 1/.

6. Vo veci sa vyjadril opätovne vedľajší účastník a uviedol, že dovolací súd vydal predmetné uznesenie len jeden deň pred nadobudnutím účinnosti novelizácie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý prikazuje posúdiť plynutie premlčacej lehoty v spotrebiteľských právnych vzťahoch podľa Občianskeho zákonníka, je toho názoru, že je potrebné opäť posúdiť plynutie premlčacích lehôt tak, ako v pôvodnom rozsudku. V ďalšom poukázal nato, že žalobca nepredložil výzvu pôvodného veriteľa na zaplatenie dlhu podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. preto nepreukázal svoju vecnú aktívnu legitimitáciu. V súvislosti s uzavretím dohody o uznaní splátkového kalendára poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 8 MCdo 1 /2014 zo dňa 30.3.2015 : „Vychádzajúc zo skutkových okolností, za ktorých žalovaná predmetnú dohodu podpisovala, keď nemala vedomosť, že podpisuje aj uznanie záväzku a, že tento záväzok je premlčaný, možno prísť len k záveru, že pri uznávacom prejave absentovala slobodná vôľa žalovanej takýto jednostranný právny úkon urobiť. Preto je takýto právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný a preto nemohol ani nastať právny následok uznania záväzku vyplývajúci z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka.

7. Žalobca predložil súdu výzvu zo dňa 15.6.2010, ktorou jeho právny predchodca vyzval žalovaného ako veriteľa, na úhradu sumy vo výške 1856,67 eur s príslušenstvom z dôvodu, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.5.2010.

8. Žalobca sa k vyjadreniu vtedajšieho vedľajšieho účastníka v konaní vyjadril a uviedol, že predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie tejto výzvy žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka. Pokiaľ ide o ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách Uviedol, že ho nemožno spájať s aktívnou legitimitáciou navrhovateľa. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možností postúpiť pohľadávku. Napriek uvedenému poukázala žalobca na výzvu zo dňa 15. 6. 2010, s ktorou v konaní preukázal, že právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti, ktoré mu v ustanovení § 92 ods. 8 zákon o bankách ukladá, teda, že žalovaný bol v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. V ďalšom poukázal na predloženú platobnú históriu úveru, z ktorej vyplýva, že žalovanému boli opakovane zo strany právneho predchodcu žalobcu zasielané upomienky.

9. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20. 5. 2016 žalobca zobral žalobný návrh čiastočne späť a to v časti uplatneného nároku nad sumu 383,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo

sumy 63,93 eur od 21. 7. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 8. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 9. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 10. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 11. 2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 63,93 eur od 21. 12. 2009 do zaplataenia. Predmetom sporu tak zostali nie uhradené aj nepremiľčané splátky ku dňu podania návrhu na začatie konania, t. j. 6 nepremiľčaných splátok od 20. 7. 2009 do 20. 12. 2009 v celkovej výške 383,59 eur.

10. Žalobca pôvodne vo veci vedenej pod sp.zn. 9 C 399/2012 odôvodňoval svoj nárok tým, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 6. 2011 od Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava mu bola postúpená pohľadávka voči žalovaným pôvodne v 1. a v 2. rade. Pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere č. 504120524 uzatvorenej dňa 2. 5. 2007. Uvedené preukázal žalobca zmluvou o splátkovom úvere v zmysle ktorej žalovanému ako dlžníkovi bol poskytnutý úver vo výške 50 000, - SK a to ako spotrebný úver bezúčelový, s premenlivou ročnou úrokovou sadzbou 11,35 % s poplatkom za poskytnutie úveru 1000, - SK a s poplatkom za správu úveru 60, - SK s výškou splátky 1926, - SK so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 6. 2007 v počte splátok 31, mesačne vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 12. 2009 s ročnou percentuálnou mierou nákladov 15,81 %. Žalobca si začal uplatňovať nárok počnúc dňom 29. 6. 2011 to je dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky t. j. Po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. súčasne si uplatnil úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. ako dvojnásobok základnej úrokovej sadzby určenej NBS platnej prvému dňu omeškania s účinnosťou od 1.1.2009 vo výške úrokov z omeškania určenej nariadením vlády o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platnej prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca predložil súdu oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 7. 2011, dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v , zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/ B. zo dňa 28. 6. 2011, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, pokus o zmier, výzvu.

11. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, rovnako sa nevyjadril ani na výzvu súdu, či súhlasí so zastavením konania v časti.

12. V danej právnej veci ide o spor týkajúci sa takzvanej slabšej strany, teda o spotrebiteľský spor, preto súd postupoval v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku uvedené v § 290 a nasledujúce.

13. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

15. Podľa § 296 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

16. Podľa § 300 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd v prvom rade posudzoval aktívnu legitímáciu žalobcu.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len citovaný zákon), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu

celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

20. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

21. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

22. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;³⁾ v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.⁴⁾

23. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 52 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1,2,3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

26. Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 524 ods. 1,2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Aktívna legitímácia žalobcu súvisí s § 524 a násl. OZ.

31. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi.

32. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

33. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom k 28.6.2011, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 2 ods. zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

a) prijíma vklady a

b) poskytuje úvery

a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

35. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že Slovenská sporiteľňa a.s. a pôvodne žalovaní v 1. a v 2. rade uzatvorili dňa 2.5.2007 zmluvu č. 04120524, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov.

37. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovaným peňažné prostriedky - úver vo výške 50.000, - Sk, ktorý mal byť splácaný aj s úrokmi a poplatkami v mesačných splátkach vo výške 1.926, - Sk od 20. 6. 2007 do 20. 12. 2009 vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci.

38. Slovenská sporiteľňa a.s., ako postupca uzavrela dňa 28.6.2011 so žalobcom ako postupníkom, zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE a dňa 18.7.2011 žalovaným zaslala oznámenie o postúpení pohľadávky z predmetnej zmluvy.

39. Podľa časti prílohy 1. k zmluve o postúpení pohľadávok SLSP voči žalovaným zo zmluvy o úvere, ktorý bol splatný 20. 12. 2009, zostatok pohľadávky 2.537,91 eur z toho výška omeškaných splátok 2.537,91 eur, istina po splatnosti 0 eur, úroky 733,76 eur, úroky z omeškania 418,11 eur.

40. Predmetom tohto konania je záväzkový vzťah vyplývajúci z bankového úveru, ktorý na rozdiel od úverov nebankovej spoločnosti je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo zákona o bankách. Konkrétne je potrebné aplikovať § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa

neho ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

41. Na žiadosť súdu žalobca predložil výzvu na zaplatenie omeškaného dlhu, ktorú realizoval jeho právny predchodca listom zo dňa 15. 6. 2010 avšak len žalovanému, ktorý bol jedným z dvoch dlžníkov pričom výzvu pripojil, ak však bez dôkazu o jej doručovaní (či prevzatí žalovaným); podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok však vyplýva, že dlžníci boli v omeškaní už 1255 dní t. j. viac ako 3 roky.

42. Je potrebné vyhádať z účelu spomínaného predpokladu upraveného v § 92 ods. 8 zákona o bankách, v ktorom sa uvádza: „Ak napriek predchádzajúcej výzve je dlžník v omeškaní ...“, ktorým je dosiahnutie úhrady dlžných splátok. Z toho možno vyvodiť, že výzva banky musí byť v primeranom čase pred postúpením pohľadávky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a nie dlhšom časovom odstupe, ako tomu bolo v tomto prípade, pretože stráca sa zmysel spomínaného zákonného ustanovenia. Súd preto bol toho názoru, že nebola splnená podmienka platného postúpenia pohľadávky z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore so zákonom a je preto absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015, 19Co/177/2014 zo dňa 24.2.2015 alebo uznesenie Krajského súdu v Prešove 6Co/119/2013 zo dňa 29.5.2014. Žalobcovi preto chýba aktívna legitimácia v tomto spore a aj z toho dôvodu súd jeho žalobu zamietol.

43. O čiastočnom zastavení konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 CSP, aj keď žalovaný nevyjadril či súhlasí so zastavením konania.

44. Čo sa týka trov konania, podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Na strane žalovaného bol plný úspech vo veci a má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala, rovnako vedľajší účastník avšak len počas účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko s účinnosťou od 1. 7. 2015 bol inštitút vedľajšieho účastníka nahradený inou komplexnou úpravou intervenienta ako nového právneho inštitútu. súčasne sa odstránila úprava, keď vedľajším účastníkom mohla byť jej právnická osoba, ktorej predmetom účinnosti ochrana práv podľa osobitného predpisu. Tam má v súčasnosti postavenia osoby zúčastnenej na konaní s osobitnými procesnými právami. Keďže však účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania ostali zachované v zmysle prechodných a záverečných ustanovení súd priznal nárok na náhradu trov konania za úkony právnej služby tejto právnickej osobe ktoré boli vykonané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Prešove, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.